

§ 13.

Gjøres en Modfordring gjældende til Ekvidation, erlægges for Modfordringen eller den Del af samme, som paastaas likvideret, Forhandlings- og Bevisafgift, førstnævnte Afgift dog kun med det Halve af det foreskrevne Beløb.

Begjærer den, der gjør Modfordringen gjældende, selvstændig Dom, blive derimod samtlige de i § 9 ommeldte Afgifter med det foreskrevne Beløb at erlægge for Modfordringen eller den Del af samme, for hvilken der paastaes selvstændig Dom. Anhængiggjørelsesafgiften bliver i saa Fald for Modfordringens Vedkommende at erlægge tilligemed Halvdelen af Forhandlingsafgiften forinden Realitetsforhandlingens Paabegyndelse.

§ 14.

Interventionsføgsmaal behandles i Henseende til Retsafgifter som et selvstændigt Søgmaal. Intervenienten har som Folge heraf at erlægge saavel Anhængiggjørelsesafgift som halv Forhandlingsafgift, naar han stedes til Forhandling i det i Lov om den borgerlige Retspleie § 364, 1ste Stykke, ommeldte Retsmøde.

Den, der blot indtræder i Sagen for at understøtte en af sammes Parter (Viintervenient), har, forsaavidt nogen af disse paastaar Viintervenienten afvist, under Et at erlægge en Fjerdedel af den almindelige Retsafgift for Behandlingen og Paafjendelsen af Spørgsmaalet om hans Afgang til at deltage i Sagens Forhandling. Iøvrigt bliver der af Viintervenienten kun at udrede de Retsafgifter, som vilde have været at erlægge af den af ham understøttede Part, saafremt denne selv havde iværksat de af Viintervenienten i Sagen foretagne Skridt.

§ 15.

For Anhængiggjørelse og Behandling i det Hele af Andragender om ny Foretagelse af Sagen ved samme Ret erlægges under Et den almindelige Retsafgift. For selve Sagens fornyede Foretagelse erlægges ingen Retsafgift.

§ 16.

For Anhængiggjørelse og Behandling af Andragender om Bevisers Førelse forinden Hovedforhandlingen erlægges under Et en Fjerdedel af den almindelige Retsafgift og for selve Bevisførelsen, hvis denne tilstedes, ligeledes en Fjerdedel af den nævnte Afgift, hvilke Afgifter, forsaavidt Gjenstandens Værdi ikke paa den Tid nøiagtig kan oplyses, blive at beregne efter § 8. Den for Bevisførelsen erlagte Afgift bliver imidlertid at afforte i den Bevisafgift, som paagjældende Part efter den almindelige Regel har at erlægge for Bevisførelsen under Hovedforhandlingen.

Fremstattes Begjæring om saadan Bevisførelse for flere Retter i Anledning af samme Sag, blive de fornævnte Afgifter dog kun at erlægge en Gang.

§ 17.

Begjæres en Bevisførelse til Brug i Retsager, som ere anlagte eller skulle anlægges i Udlandet (Lov om den borgerlige Retspleie § 380, sidste Stykke), bliver for Sagens Anhængiggjørelse og Behandling i det Hele under Et at erlægge almindelig Retsafgift, som ansættes efter § 8, forsaavidt der ikke foreligger Oplysning om Sagens Værdi.

Skal saadan Bevisførelse foregaa ved flere Retter i samme Sag, finder Bestemmelsen i § 16, sidste Stykke, tilsvarende Anvendelse.

§ 18.

Den i § 8 ommeldte Retsafgift erlægges endvidere under Et for Anhængiggjørelse og Behandling i det Hele: